

Benetkah velika slovesnost, ker se je velika, ravno dokončana cesarska vojaška barka „Schwarzenberg“ v morje spustila. Ljudje, ki so zvedeni v barkostavbi, pravijo, da je ona pravo mojstersko delo, kakoršnih imajo druge na morju sloveče države le malo.

Neverjeli bi vi na Krajskem, da se tukaj tudi s snegom kupčuje, da se sneg prodaja; in vendar je tako. Turške barke so ga dokaj naložile, kterege so Krašovci iz Krasa navozili. Tako pride človeku vsaka reč v dobro.

Iz Dervanje na Štaj. Č. Hvala Bogu, da smo prestali predolgo zimo: nikdar nam ne bo iz spomina prišel čez 3 čevlje debel sneg ob vuzmi (veliki noči)! Tudi sv. Juri, kteremu navadno mila narava zeleno suk-njo obleče, bi bil letos skoraj v beli opravi. Žita so vendar, razun malih rumenih goljav, lepe viditi; sadja in vina si ebilo obečamo, sadonosno drevje s preobilnimi evetnimi popki nasajeno se raduje sedaj dobrotljive sončne gorkote; terni les je lep, čverst; škoda le, da veliki posestniki so skoraj obupali, svoje gorice okopati. Kar se je letos celò pogostoma pripetilo, so bile nenavadne pogreze zemljiš; od počasi kopnečega snega se je nam-reč zemlja tako napila, da je mnogo vinogradov, njiv in gojzdov se razplezlo ali pogreznulo v veliko škodo posestnikom. Čudno je bilo viditi, ko neki kmet svojega konja napajat spusti, — v tem hipu se vterga cela gomila in leti s konjem vred navzdol, da so ga ko-maj rešili.

Od Maribora 5 ur proti izhodu v slovenskih goricah je lepa blagoslovljena dolinica, v katero priteka potok Dervanja, izviraje blizo že zdavno minulega grada Dervajnskega. V tej prekrasni dolinici stoji na podnožju majhnega hriba neka starodavna zala cerkvice sv. Benedikta, posvečena leta 853, gotovo tedaj ena naj starjih na Štajarskem. Dočakali smo vesele jezeroletne godovne slovesnosti, ktera se bo pričela v nedeljo po sv. Telovem, pa se bo večidel obhajala v prostorniši pod-farni cerkvi sv. 3 kraljev, kjer bojo tudi nove orglje Bilihove prvokrat zapele.

Ker se „Novice“ tudi v naših slovenskih goricah pogosto čitajo, bi ne bilo brez dobrega nasledka, ako bi enkrat tisto mazačinjo Mico Žigertovo, sploh Kikarce zvano, pri Štanavfu blizo Radgone, v misel vzele in ljudstvu razodele njeno početje. To žlobudravo ba-belo čislajo bahjoverci, da je kaj, — dohtarcajim je, da ji ni para, za vse bolezní človeške in živinske; reči se smé od nje, da nosi dva dohtarska klobuka na svoji prekanjeni glavi! Ina seer le dvé mazili, enona-reja iz masla, kterege mora vsak prnesti, in drugo iz ocvet-taga luka, zmes pobarva s kako barvo, zraven pa dá še neko zelšnato vodo piti — in s tem slepari neumne ljudi. Sleparica ni neumna, ker v svojo mavho lovi tiče, ki se na limance vsedaje! Ker se pa na svetu dostikrat pri-meri, da se kaj zgodi, česar bi nihče mislil ne bil, tako se tudi naključí, da se vselej ktera oseba ozdravi, naj jemlje smolo ali pasjo mast, gabezali čmeriko, meto ali voženk; in od takih naključb izvira slava Kikarce pri bahjovercih. Povém bravcem le, kako je nekemu kme-tiču kilo vračila: z eno mažo se je možiček moral po herbtu mazati, da bi čevo k ledju potegnilo, — z drugo pa po trebuhu, da bi nova mrenica zrastle! Al čeva so bile svojeglavne: se niso hotle k ledju poteg-niti, — mrenica pa je mermrala, da ne more rasti. Svojo mošnjo si babura polni, — kile pa ostanejo kile. In tako tudi druge bolezni. Enkrat je bila Kikarca h kmečki deklici poklicana; že zunaj hše voha „prónt“, tej ni po-magati več — je rekla. Pa ni bilo „prónta“ ne nevar-

nosti, — deklica je zdrava in vesela. Sramota človeka obide, viditi, da je še toliko neumnih ljudi na svetu, ki res mislijo, da je za toliko težavno zdravniško vednostin veliko učenost vsak cigan in vsaka ciganka dobra, če le zna ljudi slepariti. Bog daj norcom pamet!

Novičar iz mnogih krajev.

Presvitli cesar je dovolil, da tista imenitna znajd-ba, po kateri se zamore vsaka stvar sama po sebi natiskovati (Naturselbstdruck) in od ktere smo v našem listu že več govorili, smé v občno rabo priti, brez da bi bila omejena kakor druge znajdbe le na edino pravico znajdenika. Znajdenika: gosp. Auer, vodja državne tiskarnice na Dunaji, in faktor te tiskarnice, Worring, sta prejela v znamenje velike važnosti te znajdbe cesarske poslavila. — 29. aprila je presvitlice-sar že poskusil peljati se po novi železnici čez goro Semering (med Estrajhom in Štajarskem) odkolodvora v Glognici do postaje v Bayerbach-u; 12 minut je vožnja trpela. — Izgotovljena osnova nove postave za zakonstvo je za poterjenje tistih reči, ktere cer-kveno oblast zadevajo, že šla v Rim. — Sveti očepa-pež je poslal našemu cesarju zahvalno pismo za pripo-moč kristianom v Turčiji. — Cesarske politične gosposke so prejele ukaz skerbeti, da vsak iz delavnišnice izpušen spokorjenec dobí delo, in če bi ravno drugega dela ne bilo, naj se mu nakloni delo na cesar-ske stroške; za tega voljo bojo vsi izpušeni spokorjeneci okrajnim (kantonskim) gosposkam izročevani. — Sliši se, da železnica iz Postojne v Reko je že cesarsko poterjenje dobila; govori se pa tudi, da ta Reška že-leznica ima še pred Teržasko izdelana biti, — kar pa ni verjetno. — Fabriko za smodnik (pulver) v Lam-brati na Laškem (v Lombardii) bojo zaperli, namesto te pa novo smodnišnico blizo Kamnika na Gorenškem, kjer so sedaj Andrioli-tove fužine bile, začeli. — Od 1. majnika so ejstre pokorivne postave v Milanu nekoliko polajšane. — V Reški županiji so nadloge po slabi letini in družih nesrečah take, da banska vlada kliče na pomoč Horvate in Slavonce: naj pomagajo svo-jim bratom, sicer mora velikodružin in celò sosesk glada (lakote) poginiti. — Iz Ogerskega se slišijo vesele novice zavolj sadja in žita; tudi terta ne more bolje biti. — Iz Angleškega (Englendarskega) se je v letu 1852 v naše cesarstvo vpeljalo pavole za 2,720.090 fl., pavolnate preje za 1,628.430 fl., mašin za 239.990 fl., volnatega blaga za 441.570 fl. — Za gotovo se sliši, da je Rusovska vlada zavolj božjega groba dosegla, kar je želela, — franco-ska vlada se je vdala. Drugi terjatvi Rusa pa, da bi namreč patriarh, kteremu imajo vsi staroverci v ver-skih rečeh podložni biti, po volji ruske vlade mogel biti, se ustavlja Turk na vso moč; al mu bo obve-ljalo, se še ne vé.

Milodari za Brašlovčane.

(Dalje.) Gosp. dr. Ernest žl. Lehman, c. k. derž. prav-dnika namestnik, 2 gold., gosp. Rautner, c. k. katast. cenit. inšpektor, 2 gold., gosp. Anton Galle, vlastnik Bisterske grajšine, 5 gold., gosp. Prim Hudovernik, tergovec, 1 gold., gosp. dr. Ahacič 2 gold., gosp. Jan. Mühleisen, tergovec, 2 gold., gosp. Jož. Schreyer, tergovec, 2 gold., gosp. Matevž Finc, mestni zdravnik, 1 gold., gosp. Jožef Kos, c. k. kre-sijski zdravnik, 1 gold., gosp. dr. Zhuber, vodja Ljublj. bol-nišnice, 2 gold., gosp. Ignaci Guselli, c. k. sod. asesor, 1 gold., gosp. Treo, zidarSKI mojster 1 gold., gosp. B. B. 1 gold., gosp. Čibašek Anton, fajmošter v Škocianu, 2 gold. — Vsem sku-pej 115 gold.